

vil blive forsynet med saadanne af sin Op-
holdsgemeinde eller af den Commune, hvori
Løsgængeren er bleven anholdt, men selvføl-
gelig med Ret til Refusjon af Forsørgelses-
communien.

Endnu vil jeg kun med Hensyn til Lovfor-
slaget i dets Heelhed bemærke, at jeg ikke har
troet det rigtigt for Dieblirket at gaae videre i
Forandringer af de nu gjældende Bestemmelser,
skjøndt det vel kunde synes at være det i og
for sig Naturlige, at samtlige Udgifter ved
Befordring af hjemsendte Forbrydere, Betlere
og Fattiglemmer, hvad enten de Vedkommende
transporteredes paa den ene eller anden Maade,
bleve baarne alene af de 2 nærmest interesse-
rede Communer, nemlig Affenderen og Mod-
tageren, uden Deeltagelse deri af de Communer,
som Vedkommende passere paa deres Vej fra
Affendelsesstedet til Bestemmelsesstedet. Det
kunde synes — og det synes ogsaa mig —
at være det i og for sig Naturligste og Ret-
færdigste, men jeg har dog troet det rigtigt at
blive staaende ved de her foreslaaede Foran-
dringer, og det saameget mere, som disse alle-
rede tidligere have vundet Rigsdagens Aner-
kjendelse.

Teszen: Med al Anerkjendelse af, at
man søger at ordne et Forhold som det her
foreliggende, der rundt omkring i det praktiske
Forretningstilv. volder saa meget Bryderi og
trænger saa meget til at ordnes — hvad der
især gjælder for enkelte meget prægraverede
Kjøbstæder, hvoriblandt navnlig Korsør — kan
jeg dog ikke Andet end udtale, at det fore-
kommer mig, at Lovforslaget er affattet paa en
noget utheldig Maade, som vilde kunne give
Anledning til, at der ved dets praktiske An-
vendelse opstod mange Tvivl, som dog helst
maatte være borte, naar man faaer en ny Lov
om dette temmelig indviklede Forhold. Det
hedder i Motiverne, at Lovet er affattet i
Overensstemmelse med de Bestemmelser om
dette Forhold, som indeholdtes i det i Rig-
sdagens 15de Samling forelagte Forslag om en
fælles overordnet Communalbestyrelse for Kjøb-
stad og Land; men dette er ikke ganske rigtigt;
thi i dette Forslag var det forudsat, at der
var en fælles Amtskasse, hvortil saavel Kjøb-

stæder som Land hdroge, og af hvilken de paa-
gjældende Udgifter skulde udredes. Naar nu
den høitærede Minister — og deri er jeg enig
med ham — ikke finder, at der er Anledning
til at gennemføre hiint Forslag om en fælles
overordnet Communalbestyrelse for By og
Land, men dog vil benytte en enkelt Deel
deraf for derpaa at bygge en Ordning af det
omhandlede Forhold, saa forekommer det mig,
at man maatte komme til en anden Ordning
af Sagen end den i Udcastet foreliggende, idet
man enten af det omhandlede Lovforslag maatte
medoptage denne fælles Kasse, som ogsaa
havde Hensyn til dette Forhold, eller paa an-
den Maade maatte lade Kjøbstad og Land
være fælles om de paagjældende Udgifter;
derved vilde man opnaae det væsentlige Gode,
at der ikke for Fremtiden vilde opstaae saa-
mange forviklede Regnskabsafviklinger, som
der vilde opstaae, naar det nærværende Lov-
udkast blev Lov, idet det, som det let vil sees,
vil skabe forviklede Regnskaber om dette lille
Forhold ikke blot mellem de forskjellige Amt-
er, hvorigjennem Transporten gaaer, men endog-
saa mellem Kjøbstæder og Land i det samme
Amt, og dette synes jeg dog, man saameget
saa muligt burde undgaae. Men, naar man
nu ikke enten vil fordele alle Udgifterne over
et større District, eller — saaledes som den
høitærede Minister antydede i Slutningen af
sit Foredrag — gjøre det til en bestemt Re-
gel for det hele Transportvæsen, at Affenderen
og Modtageren skulle bese Udgifterne, saa troer
jeg dog, at man nødvendigviis, hvis man ikke
vil være ubillig mod enkelte Steder, maa komme
til en noget anden Ordning af Forholdene end
den paatænkte, og navnlig troer jeg, at man
vil have ondt ved at sammensatte alle de for-
skjellige Arter af Transportander under samme
Kategori.

For at begynde med Begyndelsen af Lov-
udcastet skal jeg strax bemærke, at det har undret
mig noget, at man ikke har benyttet Leiligheden
til at bryde med den gammelbuds og den kost-
bareste af alle mulige Transportmaader, den
nemlig, som indeholdes i Forordn. af 14de
Decbr. 1810, hvorefter man lader Transpor-
tanderne transportere tilfods med en Mand's
Følge, ikke engang fra Sogn til Sogn, men fra